

Щомісячна газета Запорізької державної інженерної академії

АКАДЕМІЯ

2010

1 (128)

СІЧЕНЬ

ВШАНОВУЄМО ПРОФЕСІОНАЛІВ!

29 грудня в актовій залі академії відбулася щорічна церемонія нагородження переможців та лауреатів конкурсу "Людина року-2009"

3Ф ДМетІ-3ІІ-ЗДІА

"Кращий вчений року" —
Серєда Борис Петрович,
професор, завідувач
кафедри ОМТ

"Кращий службовець академії"
— Семенова Людмила Петрівна,
завідувач відділу НДС

"Кращий лектор року" —
Гаврилко Семен Олексійович —
доцент кафедри МЧМ

"Кращий працівник навч.-доп.
персоналу" —
Сечин Андрій Сергійович,
ст. лаборант кафедри ФБМЕ

"Кращий куратор" —
Назаренко Олексій Миколайович,
доцент кафедри ТЕ

"Кращий викладач року" —
Світлична Вікторія Борисівна,
ст. викладач кафедри ВВ

"Кращий працівник АГЧ" —
Клочко Костянтин Петрович,
слюсар-сантехнік РБД

ДО ДНЯ СОБОРНостІ УКРАЇНИ
Щорічно 22 січня Україна відзначає День Соборності. Цесвятонагадує нам, що країна не розділена, що немає окремої Східної та Західної України. В нас єдина держава й ми — єдиний народ! Наша державницька діяльність позначається справами, спрямованими на розвиток Батьківщини, на добробут і розквіт духовності народу. (Далі — на стор. 2 Додатку).

**КРОКУЄМО
В СМУГАСТИЙ
ТИГРЯЧИЙ
РІКІ!**

Про нас
у Тигрячому
році —
на стор. 2
Додатку...

Друзі! Цей рік в академії — ювілейний. Рік 50-ліття ЗФ ДМетІ-ЗПІ-ЗДІА. Запрошуємо вас взяти участь у створенні віртуального літопису академії.

- Поділіться своїми яскравими спогадами про роки навчання в академії. Ми із задоволенням розмістимо ваші фото та розповіді на WEB-сайті ЗДІА!

- Звичайно, у вашій пам'яті живуть спогади про педагогів-наставників... У вас є прекрасна нагода подякувати їм!

Випускники ЗДІА всіх років - об'єднуйтеся!

- Пришліть на електронну адресу оргкомітету **E-mail: zgia_50@zgia.zp.ua** пам'ятні інститутські фотографії — та станьте учасником ретро-виставки «50 років Alma mater».

- Ви захоплювалися спортом? Прикрасьте своїми успіхами та досягненнями віртуальну галерею спортсменів академії!

- Впродовж тривалого часу ЗДІА славиться як «інститут культури з металургійним ухилом». Ви теж співали або танцювали? Нам цікаві й важливі ваші спогади, ваші фотографії!

- Крім того, ви маєте унікальну можливість знову блиснути на сцені ЗДІА. Присилайте нам побажання щодо участі у святковому концерті. Ми розглянемо всі ініціативи своїх випускників!

Станьте активним учасником ювілейних подій нашого з вами ВНЗ!!!

ДАРУЙ ВОГОНЬ ЯК ПРОМЕТЕЙ І НЕ ШКОДУЙ ТИ ДЛЯ ЛЮДЕЙ ВОГНЮ ДУШІ СВОЄЇ!

Слова цієї призабутої нині пісні якнайкраще підходять до життя нині покійного першого ректора нашого ВНЗ — Юрія Михайловича Потебні. Пропонуємо читачам серію публікацій 2006 року, яка була присвячена 80-річчю першого ректора... Тим самим ми хотіли б не тільки познайомити з цією незвичайною людиною всіх тих, кому не довелося знати першого ректора академії особисто, але й нагадати читачам основні віхи історії ЗФ ДМетІ-ЗПІ-ЗДІА.

“Є тільки мить між минулим і майбутнім.

Саме вона має назву “життя”...

Юрій Михайлович народився 26 серпня 1926 року в родині простих робітників. Уродженець Миргородського району Полтавської області. Підлітком у роки Великої Вітчизняної війни разом з родиною евакуювався в Архангельську область, у місто Котлас. Там він закінчував вечірню школу, одночасно працюючи.

У 1945 році, повернувшись на Україну, Юрій Михайлович вступив до Дніпропетровського металургійного інституту і закінчив його з червоним дипломом. Долі було треба, щоб після розподілу випускник-відмінник опинився в Запоріжжі, на заводі “Запоріжсталь”, де він працював спочатку помічником майстра, потім майстром і, нарешті, начальником

зміни доменного цеху.

У грудні 1955 року, набувши практичного досвіду, Юрій Михайлович вступає до аспірантури ДМетІ.

1959-й рік ознаменувався для майбутнього ректора успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук.

Рік 1960-й... Восени 1960-го року Мінвуз УРСР затверджує Ю. М. Потебню деканом вечірнього факультету Запорізької філії ДМетІ, а через п'ять років — директором філії.

Тут варто розповісти про матеріально-технічне забезпечення, яке мав наш ВНЗ на час свого становлення. Почнемо з того, що в нього не було власних навчальних площ. Заняття проходили в навчальних класах Металургійного технікуму. Це стосувалося й гуртожитку для іногородніх студентів перших денних груп — адміністрація ЗФ ДМетІ орендувала один поверх гуртожитку на Правому березі. Але на початку 1962-63 навчального року факультету була виділена окрема триповерхова будівля на розі проспекту Леніна та вулиці Добролюбова. Це корпус №1, де й донині розміщуються найстарші кафедри ВНЗ — хімії та фізики. Будівля вимагала серйозного ремонту, який робився силами викладачів і студентів. Незабаром факультетові була передана ще одна будівля — корпус №2. Нині це адміністративний корпус. На той час будинок також був малопридатним для проведення в ньому занять. Знову аврал, ремонт, перебудова — завдання для дружної команди однодумців-викладачів, студентів, деканату. В цей час Юрій Михайлович, учений, металург і декан факультету, просто змушений був освоїти ще одну професію — будівельника. Це виявилось нагальною потребою. Будинок по вул. Трегубенка був напівзруйнований, на нього не збереглася проектна документація, ускладнювало справу і нестандартне планування “соцістечка” архітектором Весніним.

Настав 1965-й рік, рік реорганізації факультету у філію ДМетІ з денною формою навчання. Кипіла робота на будівельному майданчику, де зводився навчальний корпус, в якому розташовується нині бібліотека. У цей момент, у зв'язку з необхідністю вирішувати глобальне завдання, Юрій Михайлович організував і очолював рух, що відомий нам і тепер: “Свій ВНЗ — своїми руками”!

Талановитий організатор, Ю. М. Потебня зумів привернути увагу до свого “дітища” багатьох керівників, одержав підтримку багатьох своїх проектів “нагорі”. Головним чином за рахунок самовідданої праці студентів і співробітників ВНЗ був побудований комплекс “Студентська Січ” на березі Старого Дніпра, що включав

житловий комплекс, їдальню, спорткомплекс, са-наторій-профілакторій, спортивні майданчики. Потім настала черга корпусів гуртожитку, кафе “Романтика”, переходу між корпусами №1 і №2, спортивного залу...

До 1976 року ЗФ ДМетІ була вже практично самостійним ВНЗ з денною, вечірньою, заочною формами навчання. У ВНЗ йшов добре організований навчальний процес, велися власні наукові дослідження, сформувався кадровий склад, потужна матеріально-технічна база. У результаті на базі філії був створений Запорізький індустріальний інститут.

У центрі всього бойового й бурхливого життя інституту був Ю. М. Потебня, який брав в усьому активнішу участь, переймався всіма подробицями, не даючи собі самому можливості відпочити, розслабитися. А таке навантаження не могло не позначитися на стані його здоров'я. Професор В. С. Гавриш відзначав у своїх спогадах: “...при житті йому (Ю. М. Потебні) не вистачало 6-денного робочого тижня, його робочий день тривав 12-13 годин. Він увесь був спрямований у майбутнє, яке будувалося ним...”. Як наслідок такої напруги — інфаркт. Лікарі, зрозуміло, вимагали спокою та відпочинку, але... 31 травня 1983 року зупинилося полум'яне серце першого ректора академії.

Поховали Юрія Михайловича Потебню з усіма почесами. Подяка, любов і повага до свого керівника і ректора зібрали в Палаці металургів практично всіх студентів ВНЗ. Гандбольна команда ЗПІ на знак своєї любові до ректора несла труну з тілом покійного в останню путь на витягнутих руках!

Про нього чимало з вдячністю говорять, його часто згадують ті, кому пощастило працювати з ним пліч-о-пліч або вчитися у нього. Його пам'ятають, а це значить, що Юрій Михайлович Потебня і його справа не вмерли. А сам Перший ректор лише перейшов у інший вимір існування. Поки ми пам'ятаємо людину, вона живе з нами, у наших серцях. Давайте ж пам'ятати. Він заслужив це усім своїм полум'ям і яскравим життям, яке не шкодував для людей!

*Стаття підготовлена
редактором газети Н. Юсупово*